

Tid havde fulgt det Forslag, der fremkom fra Socialdemokraterne, skal jeg tillade mig at minde om, at deres Forslag gik ud paa, at der skulde bevilges 40,000 Kr. til Undersøgelse og Udarbejdelse af Overslag over Opførelsen af 2 Sanatorier. Jeg tror, man kan sige, at det, at der i Løbet af neppe 3 Aar er bygget 3 Sanatorier, har haft betydelig mere Vægt, end det vilde have haft, om man havde bevilget 40,000 Kr. til Undersøgelser og Overslag over nogle Sanatorier. I øvrigt glæder det mig i overordentlig høj Grad, at der begynder at falde Ro over Nationalforeningens Arbejde. Det glæder mig at se, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) er blevet Bestyrelsesmedlem i Nationalforeningen. Jeg tror, det vil fremme Sagen, naar det fra Socialdemokratiets Side efterhaanden erkendes, at det Arbejde, der gøres i Nationalforeningen, virkelig er et godt Arbejde, et Arbejde, som aldeles ikke har noget partipolitisk Formaal. Ogsaa jeg kan ligesom det ærede Medlem ønske, at der maa blive truffet andre Foranstaltninger mod Tuberkulosen, at vi snart maa faa gennemført en Tuberkuloselov, og da den højtærede Justitsminister allerede paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne om denne Sag har udtalt, at han ønskede at fremsætte et saadant Lovforslag, have vi jo godt Haab om, at det vil ske allerede i denne Samling.

Jeg maa maaske med det samme med Hensyn til Tuberkulosen omtale, at der er indgivet et Andragende fra danske Medlemmer af den internationale Tuberkuloseforening om et Tilskud af 5,000 Kr. til en Kongres, som skal holdes her i København i Slutningen af Maj Maa-ned. Der er blevet stiftet en international Forening til Tuberkulosens Bekæmpelse, som omfatter Læger og Videnskabsmænd og andre Mænd, der have Interesse for denne Sag, i alle civiliserede Lande. Disse Kongresser have bragt et overordentlig stort Udbytte. Jeg skal f. Eks. minde om, at det var paa Tuberkulosekongressen i London, at Professor Koch kom med sin epokegørende Redegørelse for Forholdet mellem Kvægtuberkulose og Mennesketuberkulose. Nu ønskede Bestyrelsen for denne Forening, som bestaar af 2 Medlemmer for hvert Land paa under 10 Millioner Indbyggere, og 5 for hvert Land med over 10 Millioner Indbyggere, at have Møde her i København, og i den Anledning have de danske Medlemmer af Foreningen indgivet et Andragende om at faa 5,000 Kr. til Bestridelse af de Udgifter,

som ere forbundne med Afholdelsen af et saadant Møde. Jeg ser ikke noget derom paa Finanslovforslaget, men jeg antager, det er, fordi Forslaget er kommet lidt sent. Jeg haaber imidlertid, at saavel den højtærede Justitsminister som det ærede Finansudvalg vil stille sig velvilligt til Sagen. Det kan have ret stor Betydning for Landet, at der kommer saa mange bekendte og berømte Folk hertil, og at de faa Indtryk af, hvad der ogsaa i Danmark er udrettet for at bekæmpe Tuberkulosen. Vi have tilmed Ting at vise dem, som de ingen andre Steder kunne se Magen til. Finsens Lysinstitut er f. Eks. en enestaaende Institution, og vi have ogsaa forskellige andre Institutioner, som det vil have Interesse at fremvise. Derfor have vi ment at burde sige ja til Forespørgselen, om dette internationale Tuberkuloseraad maatte komme her til. Men det er klart, at der vil gaa en Del Udgifter med, og derfor haabe vi, at den højtærede Justitsminister og det ærede Finansudvalg ville stille sig velvilligt dertil.

Jeg kunde saa til Slutning have Lyst til at gøre et Par korte Bemærkninger angaaende Sindssygevæsenet. Det er omtalt af flere Medlemmer, at der har været forskellige Overvejelser og Samraad om dette Emne. Jeg finder, at det ikke er den allerbedste Løsning, man efterhaanden er kommen ind paa ved Oprettelsen af kommunale Sindssygeanstalter. Jeg tror, det var en heldig Vej, vi sloge ind paa i sin Tid, at lade Staten tage Sindssygevæsenet i sin Haand, og jeg tror, vi skulde fortsætte ad den Vej, selv om det skal enkendes, at det ikke er nogen særlig billig Vej. Jeg taler her af nogen Erfaring, idet jeg i sin Tid har været Læge ved den største kommunale Sindssygeanstalt her i Landet, nemlig den i Sakskøbing, Maribo Amts Sindssygeanstalt. Den har Plads til op imod 200 Patienter, men det er klart, at paa en saa stor Anstalt, som ikke har fast Læge men tilses i Ny og Næ af en Læge, ville Patienterne ikke kunne faa den Kur, de skulde og burde have. Jeg vilde betragte det som meget heldigt, om denne Anstalt blev erhvervet af Staten og udvidet betydeligt, der er rigeligt Plads dertil. Det var i sin Tid under Overvejelse i den Kommission, der var nedsat angaaende Sindssygevæsenet, og ogsaa i det Udvalg, der var nedsat her i Tinget angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af en Sindssygeanstalt ved Viborg. Denne Sindssygeanstalt ved Viborg blev som bekendt ikke til noget, fordi